

Autor: Kerry Bolton

Shrnutí

Lovecraftovy hororové příběhy jsou dnes brány nejen jako literární klasika, ale také se postupem času staly vlivným kultem okultismu. Mýtus Cthulhu, Prastaří a Nevyslovitelná jména jsou evokováni, uctíváni a respektováni různými esoterickými proudy a u některých tvoří dokonce pomyslné jádro jejich magického učení. Tato esej má za cíl zkoumat nejvýznamnější řády, jednotlivce a doktríny, co se v minulosti zaobírali či se pořád ještě zaobírají Mýtem Cthulhu.

Racionalizace iracionálního

Pokus o adaptaci témat z lovecraftovských hororových příběhů, konkrétně třeba mýtu Cthulhu není o nic méně přijatelný, než pokus o adaptaci jakéhokoliv jiného druhu magického systému, či okultní doktríny. Magie je totiž založena na iracionální, intuitivní a neviditelné bázi – doslova na tom, co je „okultní“, tj. skryté. Magie bývá také systematicky provozována pro individuální nebo kolektivní účely za pomoci obcházení **kauzálních** vztahů hmotného vesmíru.

Rituály, kouzla, zaklínání a evokace se používají ke splnění požadovaného výsledku. Ten je dle **Sira Jamese George Frazera** založen na dvou principech. Prvním je, že podobné vytváří podobné, neboli že následek se podobá jeho příčině. Druhým je, že věci, s kterými jsme byli v kontaktu, na nás působí i nadále, i pokud s nimi fyzický kontakt přerušíme. Frazer nazývá tyto principy [sympatetické magie] jako zákon podobnosti a zákon doteku. 1]

Rituální magie založená na zákonu podobnosti je obecně složena z operací. Tyto operace ovlivňuje každé slovo či prvek používaný v rituálu. Při rituálu se využívá systém korespondencí. 2] V západní magii je představují například typicky používané elementální zbraně, tj. hůl, pohár, dýka a pantakl. 3] Ty reprezentují klasické elementy – oheň, vodu, vzduch a zemi; odpovídají jim rovněž barvy, kadidla, astrologické časy a podobně. Při vytváření kouzla je rovněž možné použít zákona kontaktu.

Jedním z primárních ceremoniálních mágů magického obrození, zahájeného v 19. století v Anglii, byl Aleister Crowley. Jeho doktrína a praktiky jsou nyní často syntetizovány i v mýtu Cthulhu.

Při provádění okultní praxe můžeme využít komplexní formuli obřadu, nebo zjednodušit samotný obřad zahrnutím halucinogenů, pomocí nichž mág dosáhne změněných stavů vědomí, jak je popisuje svými slovy i australský okultní praktik a autor **Nevill Drury**: „Při mém studiu esoterické tradice jsem našel pod vnějším pozlátkem složitosti – okultních symbolů, nepolapitelných významů, hesel, ‚klíčů‘ a dalších ochranných prostředků – poměrně jednoduchou ústřední esenci“. 4]

Další formou magie, co se stala poměrně rozšířenou v posledních několika desetiletích na západě, je chaos magie. Ta je také silně ovlivněna britským ceremoniálním mágem Crowleym, ale minimálně stejnou měrou i dalším anglickým okultistou ze stejného období, umělcem **Austinem Osmanem Sparem**. 5] Spare zredukoval složité rituály na tzv. sigilické 6] meditace. V okultismu je jeho metoda známá jako *pathworking*, kdy si praktikující mág vybere symbol a medituje nad ním. Častokrát je tento symbol podobný znamením na vstupních dveřích. Výsledek tohoto snažení by se dal popsat jako obrazová asociace. Analytická psychologie používá podobnou techniku zvanou aktivní imaginace, při níž si účastník představuje snový obraz za stejným účelem jako u Spareho. Jung popisuje tuto metodu následovně: „Začněte s jakoukoliv představou, například s prostou žlutou barvou, která se objeví ve vašem snu. Zamyslete se nad ní a sledujte, jak se obraz opatrně začne měnit. Nesnažte se nic měnit, jen prostě sledujte spontánně probíhající změny.“ 7]

Šaman i ceremoniální okultní praktik klidně mohou použít i experimenty s LSD, jak je běžné u Learyho generace (hledání změněných stavů vědomí prostřednictvím aktů vlastní vůle). Dále je zde ještě výklad snů, určitě je o mnoho let starší, než moderní psychiatrické analýzy. Svět snů byl totiž stejně důležitý pro starověké civilizace, jako je důležitý i dnes pro současnou vědeckou psychologii. Člověk by aspoň mohl zmínit slavné příklady výkladu snů, či vizí u Daniela, 8] nebo u Jana popsaných v knize Zjevení. Oba příklady jsou plné esoterické symboliky.

Účelem této eseje je popsat základní okultní teorii, vysvětlující, že jakýkoliv symbol může být využit v magii, pokud má dostatečný vliv na podvědomí meditujícího a ten ho tedy může snadno vidět. Mýtus Cthulhu má dostatečný vliv na psychiku adepta a může být využit jako kompletní okultní systém i přesto, že vznikl na počátku 20. století prakticky z povídek. Slova, metafory a symboly popisované Lovecraftem jsou dostatečným arkánem, aby rozrušily představivost adepta, podobně jako středověké grimoáry či enochiánské klíče, abeceda a

jazyk vyvinuté doktorem **Johnem Deem**, dvorním učencem královny Alžběty I., z nichž se vyvinula okultní škola enochiánské magie v časech okultního obrození na konci 19. století. 9]

Bez tohoto fantaskního pozadí bychom jen stěží pochopili okultisty jako Fratera Tenebrouse, přívržence mýtu Cthulhu. Ten vysvětluje, že Lovecraft byl jedním z nemnoha nevědomých spisovatelů fantasmie, co obdrželi skutečné okultní znalosti zprostředkované skrze sny. 10]

Na těchto základech stojí jeden z dnešních primárních řádů mýtu Cthulhu. Je to **Esoterický řád Dagona**, ten nám nabízí mimořádně přesvědčivé vysvětlení, pokud se jedná o legitimitu lovecraftovských mýtů a představuje nám Lovecrafta jakožto věštce i přes jeho vlastní názory na metafyziku:

„Lovecraftovské fikce, nejprve publikované v amerických *pulp* magazínech jako například *Weird Tales*, obsahují vnitřně konzistentní kosmologii, zkonstruovanou skrze literární realizace autorových snů a jeho intuitivní impulsy. Tato kosmologie přišla ve známost pod celkovým názvem ‚mýtus Cthulhu‘, kvůli svému centrálnímu božstvu. Tyto příběhy a dnes lze říci i romány obsahují skryté významy a magické formule neznámé dokonce ani jejich pra-stvořiteli.

Lovecraft trpěl akutním komplexem méněcennosti a ten mu zabránil přejít přes jeho osobní abyss. Zůstal osamělým vnitřně rozpolceným spisovatelem a měl až upjatě racionální a skeptický pohled na vesmír, v kontrastu ke svým snovým zážitkům mimo světskou realitu. Lovecraft nikdy nepochopil skutečný původ svých obrovských vhladů do kosmických podivností, které tak pronásledovali jeho sny. Nikdy si neuvědomil, že to on sám je veleknězem Ech-Pi-El, Prorokem úsvitu Věku Cthulhu.“ 11]

Frater Tenebrous podobně vysvětluje i význam Lovecraftovských příběhů pro seriózní okultisty:

„V roce 1920, americký časopis fantasy a hororové beletrie nazývaný *Weird Tales* začal vydávat příběhy od tehdy neznámého autora se jménem H. P. Lovecraft. Jako jeho příspěvky do časopisu narůstaly a byly čím dál pravidelnější, tak příběhy začaly tvořit vnitřně konzistentní a sebereferenční mytologii, vytvořenou pomocí literárních realizací snů autora a jeho intuitivních impulsů. I když navenek autor hájil zcela racionální a skeptický pohled na vesmír, tak jeho snový-svět mu poskytl záblesky z míst mimo svět a jeho světskou realitu. Právě v těchto místech leží porozumění silám okultismu relevantních pro magickou tradici.“ 12]

Zatímco šaman a okultista mohou těžit ze svých změněných stavů vědomí, tak Lovecraft, racionalista a materialista byl považován svými okultními následovníky za někoho, koho

bychom mohli nazvat „bezděčným šamanem“. Jeho schopnost směřovat obyvatele astrální či nevědomé říše prostřednictvím svých snů je stejně legitimní, jako vůle použitá ke stejnému směřování okultním praktikem.

Pokud jde o Lovecraftův vlastní pohled na svět, tak se dotyčný vyvaroval vidět ho jako něco mystické povahy. Místo toho viděl vesmír jako čistě mechanický. Avšak Lovecraft neměl zájem jen o vědu, ale ve stejné míře se věnoval i dávné historii a mytologiím. Lovecraftovský vzdělanec **S. T. Joshi** píše, že Lovecraft se přiznal, „že jeho aktuální láska k dávné minulosti pramení především z její estetické roviny a z jeho zájmu o zkreslení času.“ 13]

Jeho fantazie jsou tedy syntézou hlubokých arkán/mýtů a kosmologie, popisu různých stvoření, číhajících za fyzickým vesmírem a čekajících na vstup do našeho světa pomocí nočních můr smrtelníků. Proto „Bohové Nevyslovitelných jmen“ jsou zvláštní směsicí ďábla a něčeho zcela mimozemského. Na rozdíl od J. R. R. Tolkiena a C. S. Lewise, co psali své příběhy v naději, že tak napomohou k návratu mýtického a náboženského přesvědčení, co bylo v jejich době konfrontováno se sekularismem a materialismem, tak Lovecraft byl ateistou a neměl žádnou touhu vidět oživení náboženského života. Naopak se ve své kritice pokoušel najít závislost kvantové teorie na příkladu náboženské víry. Sám Lovecraft uvádí:

„Ačkoli tyto nové objevy vědy neznamenají nic ve vztahu k mýtu kosmického vědomí a ve vztahu k teleologii, nové potomstvo zoufalých a vyděšených lidí moderny je bude schopno uchopit a stavět na nich, jako na pozitivních znalostech z vědy vyplývajících. Dále budou lidé redukovat to, co není pravda na něco, co pravdou být může... Odkud člověk vzal mytologii a proč se jí snaží oživit? Je to jen pro zábavu, nebo se za tím vším skrývá hluboké zoufalství? To nikdo neví. Ale nikdo na druhou stranu nemůže vyvrátit, že mytologie má úzký vztah k našemu emočnímu prožívání...“ 14]

Jako materialista s mechanistickým pohledem na vesmír Lovecraft považoval nadpřirozeno za nonsens, ale jen do jisté míry. Proto do svého díla zahrnul narážky na skutečné esoterické postavy a existující magické texty. Ty jeho literárním dílům poskytovaly věrohodné arkánum. Podle Owena Daviese je hlavním zdrojem Lovecraftových okultních informací heslo „magie“ v *Encyclopaedia Britannica*. 15] Například když byl podruhé zmíněn *Necronomicon*, tentokrát v povídce *Slavnost*, publikované v roce 1925 v časopisu *Weird Tales*. Tak byl Lovecraft údajně přímo inspirován knihou *The Witch-Cult in Western Europe* od **Margaret Murrayové**. 16] 17] Tato kniha byla sama o sobě vítaným zdrojem informací pro znovuzrození čarodějnictví nebo kultu *wicca*, z něhož uměle vytvořil **Gerald B. Gardner** moderní podobu čarodějnictví. 18] V povídce *Slavnost* najde potomek čarodějnic z Nové Anglie tři grimoáry, či okultní texty, a to *Saducismus Triumphatus*, 19] *Daemonolatrea* 20] a *Necronomicon*. První dva zmíněné spisy jsou opravdovými grimoáry. 21]

Dokonce existuje i několik původních postav okultní tradice a Lovecraft je také zmiňuje ve svých příbězích a dodává jim dráždivý náznak skutečnosti. Vyskytuje se zde např. alžbětinský

vědec a vynálezce enochiánského jazyka **Dr. John Dee**. 22] Lovecraft ho zmiňuje i v povídce *Hrůza v Dunwichi*. John Dee v tomto díle poskytl jediný anglický překlad *Necronomiconu*. Lovecraft do povídky vkládá i komentář Roberta Turnera, v němž dotyčný popisuje svůj objev dopisu „neznámého učence“ (ze roku 1573) v Britském muzeu, který je adresován speciálně Johnu Dee a věnuje se městu Dunwich. 23]

Zatímco Lovecraftova znalost arkána byla omezená, tak z jeho neurčitých narážek v jeho příbězích začali čerpat různé esoterické tradice a okultní řády. Některé jsou na jeho mýtu i založeny. **Aluze** ohledně Johna Dee, grimoárů atd. poskytují pro ty, co hledají skutečné okultní tradice v lovecraftovských příbězích odůvodnění, že Lovecraft byl médiem pro přenos okultních tradic. Údajně lze vysledovat od dávného Sumeru až do lovecraftových časů. Někteří badatelé dokonce i tvrdí že existuje okultní tradice: Od časů „Šíleného Araba“ (**Abdul Alhazred**), přes Johna Dee, Aleistera Crowleyho, Kennetha Granta, až do dnešních dnů.

Ironií je, že Lovecraftovi okultní vykladači navazují přesně na to, co jejich bezděčný „šaman“ ve svých dnech pokládal za opovržením hodné, a to bylo: „vynalézání nebo ožívování nějakého druhu mytologie... navzdory tomu, že to není emocionálně pravda...“ Nicméně Lovecraft správně předpokládal, že se jeho příběhy s dostatečnou věrohodností jednou stanou námětem okultistů a tak jim poskytl vodítko, aby mohli tkát gobelín z vláken jím poskytovaných.

Volání Cthulhu

Mýtus Cthulhu se poprvé objevil v Lovecraftově povídce *Volání Cthulhu*, která byla zveřejněna v roce 1928. 24] Hrdinové příběhu jsou stoupenci kultu a tzv. Prastaří. V povídce jde o to, že se Prastaré jejich pozemští následovníci snaží vyvolat z mimozemských rozměrů. Tito následovníci jsou Lovecraftem popsáni jako ta nejvíce degradovaná spodina světa:

„Uctívali je, protože Prastaří existovali dávno před tím, než zde byli muži či ženy. Prastaří přišli na mladý svět odněkud z kosmu. Tito Prastaří jsou ale nyní pryč. Nacházejí se uvnitř země i pod mořem a jejich mrtvá těla sdělují svá tajemství do snů prvních lidí, co stvořili kult, jenž nikdy nezemřel.“ 25]

Frater Tenebrous považuje existenci Prastarých za objektivní realitu, popisuje to následovně:

„Tyto entity existují v jiné dimenzi, nebo na jiné vibrační úrovni a mohou vstupovat do našeho Universa skrze specifická místa nebo psychické brány, což je základem pro mnoho okultních tradic. Cthulhu, velekněz Prastarých je pohřben v potopeném městě R'lyeh, 26] kde čeká na čas svého návratu na Zemi. Cthulhu je v povídkách popisován jako okřídlený chapadlovitý antropoid obrovské velikosti. Je stvořený poloviskózní látky. Po destrukci samotného Cthulhu se na konci příběhu tato látka opět spojuje.“ 27]

Legitimita je kultu Cthulhu dodána pomocí našich obrazů uložených v nevědomí, například Lovecraft do svých knih zahrnul nevědomé obrazy lidojedů, ctitelů vúdů a Inuitů 28] z Grónska. 29] Z tohoto důvodu pořád ještě existují západní adepti, snažící se o návrat Prastarých na Zemi a o naplnění osudu. Západní adepti se cítí být součástí prastaré živoucí tradice, jíž fenomenologicky uchopil až Lovecraft. 30]

I když je obtížné najít v Lovecraftových příbězích ucelenou doktrínu stoupenců kultu Cthulhu, existují vodítka, co ukazují, že tito stoupenci jsou nihilisté nebo uctívají v podstatě chaos, stejná je i povaha Prastarých. Nové uspořádání světa by po návratu Prastarých nejspíše vypadalo, jako psychopatologická utopie. Z tohoto důvodu Frater Tenebrous cituje klíčovou pasáž z *Volání Cthulhu*: 31]

„Bude lehké pochopit čas, protože lidstvo se samo sobě stane Prastarými. Lidé budou žít svobodně a divoce – mimo dobro a zlo, bez zákonů a morálky, všichni lidé budou křičet a usmrcovat se k vzájemné radosti. Pak je osvobození Prastaří naučí novým způsobům, jak ještě více křičet a rychleji se usmrcovat. Lidé si v tom budou libovat a bavit se. Celou Zemi pohltí plameny holocaustu, extáze a svobody.“ 32]

Frater Tenebrous se snaží dostat tento patologický a nihilistický světonázor do souladu s učením některých okultních škol. Do tohoto okruhu patří: templáři, asasíni, někteří gnostici a zejména učení thelemy, nové formy náboženství od Lovecraftova současníka Aleistera Crowleyho. 33] Toto téma obzvláště ochotně převzal i Kenneth Grant a vyvinul podobný světonázor, kde spojil mýtus Cthulhu s thelemou. Zatímco aeon Hóra, tj. věk boje je pohlcen konfliktem, můžeme srovnat vizi thelémské společnosti obhajované Crowleyem s globálním atavistickým blázincem pod vedením Prastarých, avšak toto povrchní přirovnání je asi nejlepším příměrem, co mohu nabídnout adeptům mýtu Cthulhu, co si myslí, jak dobře se vyznají v thelemě.

Aleister Crowley (1875-1947) měl klíčový vliv na okultní obrození na konci 19. století. Svůj trvalý vliv na okultní scénu si udržoval proslulým sebepopisováním jako Velké Bestie 666, ale i senzacechtivými titulky novin. Například tisk ho v jeho době popisoval jako „Krále neřestí“ a podobně. Crowley vstoupil do krypto-rosikruciánské hermetické společnosti Golden Dawn. 34] Společnost tvořila základ pro okultní obrození v Anglii. Založení Golden Dawn inicioval W. B. Yeats v roce 1898. 35] Dle své nátury se ale Crowley brzo rozhádal se skoro celým Golden Dawn a v roce 1912 transformoval jeho zbytky do takzvaného sexuálně magického Ordo Templi Orientis. Přijal nabídku zakladatele řádu, novináře a německého agenta zpravodajské služby Theodora Reusse 36] a stal se Vnější hlavou řádu. Poté použil řád jako prostředek k šíření svého náboženství Nového aeonu, thelemy, syntézu mysticismu a Nietzscheho.

Crowley obhajoval lidskou společnost, nabízející jednotlivci šanci na objevení a naplnění jeho pravé vůle, nebo něčeho, co bychom profáním termínem označili jako sebeaktualizaci. Thelémská společnost, co Crowley obhajoval, byla vším možným, ale určitě ne

anarchistickou, natož nihilistickou. Místo toho byla hierarchicky strukturovaná a v lecčems připomínala středověké řády, jen s tím rozdílem, že thelema nahradila křesťanství. Crowley psal o thelemickém státu, že uděluje lidem jak práva, tak povinnosti, kdy každá jednotlivá bytost „slouží, jak svému vlastnímu, tak i společnému cíli a to bez jakéhokoliv tření.“ 37] Thelemická sociální struktura je založena na cechu, který je také základní organizační strukturou thelemického řádu. 38] Jako předpoklad vzniku thelemického státu Crowley označil „posbírání všech nitek lidských vášní a zájmů a vpletení jich do harmonického gobelínu...“ odrážejícího řád vesmíru. 39] Toto začlenění všech lidských vášní a zájmů do „harmonického gobelínu“ se zdá až příliš vzdálené od nepřičetného, frenetického a vražedného šílenství – slibovaného od návratu Prastarých, jak ho vyhlížejí s velkým nadšením uctívající kultu Cthulhu.

Tento morální nihilismus kultu Prastarých musí být klasifikován jako součást stezek levé ruky či zlověstné tradice, doktríny východního původu, co odmítá ortodoxní morálku. Nejčistší zbytky stezek levé ruky najdeme v tantře a v kacířském hinduismu. Jejich přívrženci ve svých obřadech přijímají ortodoxním hinduismem zakázané látky, zahrnují ženy do sexuálních rituálů, převrací jógickou souhru mužských a ženských kosmických principů, zastoupených Šivou a Šakti. V Indii existuje název pro stezku levé ruky, nazývá se váma márga. Kenneth Grant ji považuje za iniciaci určenou pro Západ a pojí ji automaticky s nízkým: „Proto je tak také nazývána, protože zahrnuje použití ženy anebo určitých organických látek, co jsou obvykle považovány za odporné.“ 40] Proto budí tato stezka i zájem západních otevřeně satanských kultů.

Kulty Cthulhu

Kenneth Grant a tyfónské kulty

Kenneth Grant je jedním z nejvíce zodpovědných lidí za vývoj mýtu Cthulhu jakožto okultního systému. Britský okultista Kenneth Grant byl jedním z několika uchazečů o magické dědictví Aleistera Crowley po jeho smrti v roce 1947. 41] Grant měl výhodu, že se setkal s Crowleym osobně, byl s ním v čilé korespondenci a fungoval i jako jeden z jeho magických studentů. Grant také praktikoval sigilickou magii výše uvedeného A. O. Sparea, syntetizoval oba systémy a přidal i svůj vlastní třetí prvek. S pomocí Cthulhu vytvořil tyfónskou thelema. Grant vytvořil v roce 1955 tyfónskou verzi Ordo Templi Orientis, 42] okultní organizace, co jako dědic převzal Crowley v roce 1922 od Reuse. 43] Grant se prohlásil za hlavního vůdce své vlastní verze OTO, označované jako tyfónská, pojmenoval ji podle egyptského boha temnoty Seta. 44] Ten se mu zjevil během konfliktu s Crowleym, kdy konflikt skončil Crowleyho smrtí.

Grant odvedl opravdu hodně práce ve snaze propojit Lovecraftovy noční můry se starověkými mýtickými entitami, jeho pohled, stejně tak, jako pohledy jiných okultistů se upíral na Lovecraftův starověký (fiktivní) grimoár – *Necronomicon*. Jedná se legitimní akášický či v astrálních sférách existující text, přístupný skrze snění. Grant píše toto: „Jak jsem ukázal... je pravděpodobné, že Blavatská, 45] Mathers, 46] Crowley, 47] Lovecraft a jiní četli z akášického grimoáru...“ 48]

Grant řadil Lovecrafta i Crowleyho do stejného mýtického a okultního systému. Crowleyho *Knihu zákona* (označovanou také jako *Liber AL*) interpretoval jako *Knihu Zákona Prastarých*, „je to grimoár obsahující klíče pro ‚styk‘ s nimi“. 49] Proto je lovecraftovská beletrie považována za legitimní součást okultní tradice a je důležitá pro Granta i jiné. Výklad snů byl jedním z hlavních cílů okultistů, šamanů a nábožensky zaměřených lidí od starověku až po současnost. Můžeme zde zahrnout prorocké sny a vize, tak charakteristické pro Starý i Nový zákon. 50] Lovecraft dospěl k vizím skrze časté a spontánní výlety do světa snů, zatímco okultisté museli tvrdě a dlouho pracovat, aby dosáhli stejných výsledků prostřednictvím komplikovaných magických formulí... Crowleyho *Aiwassův proud*, 51] *Spareho Zos Kia kultury* 52] a Lovecraftův mýtus *Cthulhu* jsou jen různými projevy téhož identického vzorce – jde o kontrolu snů. 53] Grant výslovně zmiňuje Lovecrafta jakožto jednoho z „mágů“:

„Všichni tito mágové žili své životy v rámci kosmicko – mýtického snění, co nějakým způsobem přenášelo a pořád přenáší člověka do jiných dimenzí. Vzorec kontroly snů je jistým způsobem využíván všemi výtvarníky, ačkoliv jen několika z nich se podaří dostat lidské vědomí do takové blízkosti s těmito sférami.“ 54]

Rozdíl mezi těmito mágy je ten, že Lovecraft byl racionalista patřící k střední měšťanské třídě, co našel strašlivé obrazy zla. Grant vysvětluje, že Lovecraft se držel zpátky od překročení abysse, a to mu zabránilo vidět jeho sny v magickém kontextu a odpojit se od morálních soudů o dobru a zlu. Grant napsal toto:

„Kvality zla, co Lovecraft vložil do kultu *Cthulhu* a do dalších mýtů byly výsledkem deformace subjektivního vidění sebe sama a jak ukáží na jiném místě, tak se tyto obrazy objevily i když už ne tak deformované, u Crowleyho kult *Šajtana-Aiwasse* a u *Knihy zákona*.“ 55]

Grant si bere na paškál Lovecraftovy fanoušky, ti tvrdí, že příběhy jejich oblíbeného autora jsou jedinečné a originální a nemají dlouhou okultní tradici: pro Granta tato tvrzení nezmenšují Lovecraftův status, ale naopak si ho váží ještě více, protože v něm rozpoznal kanál kosmických sil epochálního, či chcete-li, aeonického významu. 56]

Grant obdivuje Lovecrafta, jako člověka, co se doslova protloukal mezi sny, i když ty byly stejně zkreslené jako proud, co po sobě zanechal Crowley. Lovecraft zřejmě o thelemě nikdy neslyšel. Grant ale i tak poskytuje **řadu korespondencí** mezi mýtem *Cthulhu* a Crowleyem:

Lovecraft: Al Azif, Kniha šíleného Araba; Crowley: Liber Al vel Legis, Kniha zákona.

Lovecraft: Prastaří; Crowley: Velké Bytosti noci.

Lovecraft: Yog-Sothoth; Crowley: Set-Thoth, Set- Tyfón.

Lovecraft: Gnoph-Hek (Věc na prahu); Crowley: Coph-Nia (barbarské jméno v Liber vel Legis).

Lovecraft: Studená pustina (Kadath); Crowley: Tulák z pustiny (Hadith).

Lovecraft: Nyarlathotep (Bůh doprovázený šílenými pištci). Crowley: Do mé osamělosti přichází zvuk flétny, (Liber VII).

Lovecraft: Nesnesitelný zápach spojený s Nyarlathotepem; Crowley: Odér Pana zapáchající, (Liber VII).

Lovecraft: Velký Cthulhu je mrtev, sní v R'lyehu. Crowley: Prvotní spánek, do kterého jsou Velké bytosti noci ponořeny.

Lovecraft: Azathoth („slepý šílený bůh, rouhající se uprostřed universa“). Crowley: Azoth, alchymické rozpouštědlo; „Thoth, rtuť: Chaos je Hadit uprostřed nekonečna (Nuit).“

Lovecraft: Plíživý chaos (Bůh Nyarlathotep); Crowley: Bezhlavý.

Lovecraft: Pětícípá hvězda v šedém kameni, Crowley: Hvězda Nuit: pětícípá hvězda s kruhem uprostřed. Grant vysvětluje: „Šedá je barvou Saturnu, Velké Matky, jíž Nuit je formou“. 57]

Tyto korespondence musí dle Granta vycítit i ne-adept. Dotyčný k tématu uvádí:

„Tato tabulka je zajímavá, protože ukazuje, jak podobné a související byly jisté archetypální vzory charakteristické pro Nový Aeon. Tam, kde Crowleyho motivy doprovázelo nemorální poselství, tam Lovecraft vycítil jen hrůzu a zlo.“ 58]

Osobně si myslím, Grant klade příliš velký důraz na Lovecraftovo selhání při dosažení adeptství a jeho okultní ne/pochopení toho, co mu nevědomí sdělovalo. Dle Granta na vině bylo morální ukotvení Lovecrafta. Nicméně, jak píše Joshi, Lovecraft neměl až tak velké morální zábrany, ale spíše stejně jako Nietzsche, uvažoval o fungování vesmíru „mimo dobro a zlo“.

Michael Bertiaux a lovecraftovský Coven

Bertiaux je chicagský mág „gnostického vúdú“, spojuje thelemu a Lovecrafta a velmi se o jeho učení zajímal už zmiňovaný Kenneth Grant. Bertiauxovým hlavním prostředkem pro šíření jeho esoterického učení je kult La Couleuvre Noire, čili kult Černého hada a klášter Sedmi paprsků. 59] Grant napsal Bertiauxovi, že „navázal kontakt s ‚Hlubinnými‘, tj. bázlivými lovci vnějších vesmírů, tedy s těmi, díky nimž Lovecraft dosáhl na Zemi svých děsivých vizí.“ 60]

Lovecraftovský Coven je součástí kultu La Couleuvre Noire a vede ho „kněžka kultu Černého

hada“. 61] Základem jeho učení je praktikování sexuální magie, co by se dala nazvat jako Západní verze levoruké tantry, ta je strukturována na základě sexuálních polarit. Ženský princip zde reprezentuje mořská koza, astrologicky odpovídající Kozorohovi či „mořské šaktí“. Tato bytost se páří s mužským principem, reprezentovaným kozlem, či „mořskou nestvůrou“ u Lovecrafta Shub Niggurathem, Kozou s tisícem mladých. 62]

Grant tvrdí, že dle pokračovatele lovecraftovské literární tradice Augusta Derletha, se v Wisconsinu (Derleth zde založil své vydavatelství) nacházejí zvláštní silové zóny Cthulhu. Ty nejsilnější jsou lokalizovány v opuštěném jezeře. Tuto oblast rovněž navštěvuje Bertiaux a jeho následovníci. Údajně zde evokovali Hlubinné skrze díru ležící na dně samotného jezera. Obřady se provádí v astrologicky příznivých dnech pro Hlubinné a ti se zde nacházejí přímo v hmatatelných formách. Rituál je součástí širšího pojetí ceremoniální magie, ta zahrnuje využití obrazů a soch mořských příšer, želv, obojživelníků, žab svěcených poševním sekretem kněžky. Při rituálu se používá zvláštní chorál v kreolské francouzštině, údajně je velmi účinný. 63]

Poznámky

1. J. G. Frazer, *Zlatá ratolest* (Praha: Leoš Čeněk, 2007), s. 12.
2. Srovnej s „Table of Correspondence“ u: Aleister Crowley, *777 and other Qabalistic Writings* (Maine: Samuel Weiser, 1986), s. 2-38.
3. Alex Owen, *The Place of Enchantment: British Occultism and the Culture of the Modern* (London: University of Chicago Press, 2004), s. 67.
4. Nevill Drury, *Music for Inner Space: Techniques for Meditation and Visualisation* (Sydney: Prism Press, 1985), v „Předmluvě.“
5. Adrian Savage, *An Introduction to Chaos Magick* (New York: Magickal Childe, 1988).
6. Magický symbol.
7. Carl Jung píše klientovi. Gerhard Adler and Aniela Jaffe (eds.) *Selected Letters of C. G. Jung* (Princeton University Press, 1973), s. 459.
8. Daniel, Kapitola 5.
9. Pat Zalewski, *Golden Dawn Enochian Magic* (Minnesota, Llewellyn Publications, 1990).
10. Fra. Tenebrous, *Cults of Cthulhu: H P Lovecraft and the Occult Tradition* (Daath Press, 1993), s. 9.
11. Esoterický Řád Dagona, <http://www.esotericorderofdagon.org/>
12. Fra. Tenebrous, *Cults of Cthulhu*, s. 5.
13. S. T. Joshi, *Introduction to An Epicure in the Terrible: A Centennial Anthology of Essays in Honor of H. P. Lovecraft* (Rutherford, New Jersey: Fairleigh Dickinson University Press, 1991), II.
14. S. T. Joshi, tamtéž, heslo Lovecraft.
15. Owen Davies, *Grimoires: A History of Magic Books* (Oxford: Oxford University Press, 2009), s. 266.
16. Owen Davies, tamtéž, s. 265.
17. Margaret Murray, *The Witch-Cult of Western Europe*, 1921.
18. Margaret Murray „Předmluva“ k Gardnerově knize, *Witchcraft Today* (New York: Magickal Childe, 1982), s. 15-16.

19. Joseph Glanvill, *Saducismus Triumphatus*, 1681.
20. Nicholas Rémy, *Daemonolatreia*, 1595.
21. Owen Davies, s. 265.
22. Owen Davies, s. 266.
23. George Hay (ed.) *The Necronomicon: The Book of Dead Names* (London: Skoob Books, 1992), Robert Turner, *'The Necronomicon: A Commentary'*, s. 69.
24. H. P. Lovecraft, *Volání Cthulhu*, H. P. Lovecraft, Spisy 3. Volání Cthulhu, (Praha, Plus, díl 1.), dostupné online http://leviathan.xf.cz/filez/hpl_vc.pdf
25. Tamtéž.
26. R'yleh, bájně město z Lovecraftova *Volání Cthulhu*, Cthulhu zde spí a sní.
27. Fra Tenebrous, s. 10.
28. Šamani Inuitů byli zbaveni vlivu křesťanskými misionáři. Hinrich Rink, *Danish Greenland: Its People and its Products* (H. S. King, 1877; znovuvydáno u General Books, 2009), s. 91.
29. Fra. Tenebrous, s. 10.
30. S. T. Joshi.
31. Tamtéž, s. 10.
32. H. P. Lovecraft, *Volání Cthulhu*.
33. Fra. Tenebrous, s. 11.
34. Alex Owen, s. xvii.
35. Colin Wilson, *Aleister Crowley: The Nature of The Beast* (Northamptonshire, The Aquarian Press, 1987), s. 45.
36. Colin Wilson, tamtéž, s. 102.
37. Aleister Crowley, *Knihá zákona*, (Brno, Horus, 1991), s. 56.
38. Crowley, *Liber CXCIV*, O.T.O. Podmínky k založení Řádu, paragraf 21, The Equinox, Vol. III, č. 1, 1919.
39. Crowley, *Liber CXCIV*, tamtéž.
40. Kenneth Grant, *Outside the Circles of Time* (London: Frederick Muller Ltd., 1980), s. 294.
41. I jiní tvrdili, že jsou dědicové Crowleyho a založili své vlastní O.T.O. nebo jiné lóže, patřil sem i raketový vědec Jack Parson, co zahynul při výbuchu v laboratoři v roce 1952; Němec Karl Germer, který žil v New Yorku a zdědil Crowleyho rukopisy a roucha; Grady McMurtry z Kalifornie obdržel od Crowleyho v roce 1946 lóžovou chartu a byl jmenován Crowleyem jako „chalífa“, čili duchovní představitel. Francis King a Isabel Sutherland, *The Rebirth of Magic* (London: Corgi Books, 1982), s. 182-184.
42. Michael Staley, *Typhonian Ordo Templi Orientis: A Brief History*, 1986, <http://user.cyberlink.ch/~koenig/dplanet/staley/staley1.htm> (navštíveno 27. září 2010).
43. Michael Staley, *Typhonian Ordo Templi Orientis: O.T.O po Crowleyem*, <http://user.cyberlink.ch/~koenig/dplanet/staley/staley2.htm> (navštíveno 27. září 2010).
44. Grant etymologicky odvozuje jméno řeckého Tyfóna od egyptského jména Ta-Urt, (matka boha Seta). Kenneth Grant, *Outside the Circles of Time*, s. 292-93.
45. Helena Blavatská, zakladatelka teosofie, tvrdí v *Knize Dzyan*, že na astrální pláni existují základy pro její nejznámější knihu *Tajná doktrína*, (Madras, The Theosophical

Publishing House, 1978), prvně vydáno v r. 1888. Z těchto úvah pochází i tendence okultistů proklamovat, že získali zvláštní moudrost či mandát od tajných mistrů. Dr. Michael Aquino, dřívější představitel americké vojenské zpravodajské služby kupříkladu tvrdil, že knihu *The Book of Coming Forth by Night* obdržel od egyptského božstva Seta, co ho pověřil založit Temple of Set. Arthur Lyons, *Satan tě chce*, (Praha: Nakladatelství Tomáše Janečka, 1995), s. 149.

46. McGregor Mathers, zakladatel Řádu zlatého Úsvitu, Ellic Howe, *The Magicians of the Golden Dawn: A Documentary History of a Magical Order 1887-1923* (Northamptonshire: The Aquarian Press, 1985).

47. Aleister Crowley tvrdil, že obdržel proroctví Nového aeonu skrze Knihu zákona od posla bohů Aiwasse. Colin Wilson, *Aleister Crowley: The Nature of the Beast* (Northamptonshire: the Aquarian Press, 1987), s. 71-72.

48. Kenneth Grant, *Outside the Circles of Time*, s. 167.

49. Tamtéž., s. 273.

50. Genesis 37:5-10 (Jakubův sen), Matouš. 1: 20-24 (Josefův sen o narození Ježíše), Zjevení (Janovy vize), atd.

51. Jedna z několika možných výslovností, je podmíněna numerologickými faktory.

52. Kenneth Grant, *Images and Oracles of Austin Osman Spare* (nemá uvedeno detaily vydání). Kdysi široce uznávaný umělec Spare se stáhl ze společnosti a žil dál už jen v chudobě. Věnoval se malování a sepisování svých pekelných vizí, prováděl i magii. Jejím základem byli kontrola snů, masturbace, meditace nad sigily, automatické psaní a držení tzv. pozic smrti.

53. Kenneth Grant, *Aleister Crowley a Skrytý bůh* (Praha: nakladatelství Vodnář, 2016), s. 73.

54. Tamtéž, s. 73.

55. Kenneth Grant, *Aleister Crowley a Skrytý bůh*, s. 36-37.

56. Tamtéž, s. 36.

57. Kenneth Grant, *Magické obrození*, (Praha: nakladatelství Vodnář, 2016), s. 116-117.

58. Tamtéž, s. 117.

59. Kenneth Grant, *Cults of the Shadow* (London: Frederick Muller Ltd., 1975), s. 165. Grant rovněž uvádí, že Klášter sedmi paprsků je „vnějším řádem Kultu černého hada, který je buňkou OTOA neboli Ordo Templi Orientis antiqua, což je Thelemický řád. Grant, tamtéž, s. 166.

60. Tamtéž, s. 166.

61. Tamtéž, s. 186-187.

62. Tamtéž, s. 187.

63. Tamtéž, s. 189.

Překlad E.X.

Esej Kerryho Boltana *The Influence of H. P. Lovecraft on Occultism* vyšla na stránkách Counter-Currents Publishing 16. srpna 2012. Dokončení příště. Původně publikováno v *The Irish Journal of Gothic and Horror Studies*.